

i meget høj Grad interessere mig, hvis det ærede Medlem vilde oplyse os om, hvilke Heltebedrifter han i saa Henseende har øvet, jeg er ikke i Stand til at opdage det. Det ærede Medlem vil gøre sig til Tolk for Modstanden mod Militarismen; men denne Modstand er af en ejendommelig Art. Det ærede Medlem fremstillede sig som en Mand, der stadig søger at bekæmpe de overhaandtagende militære Udgifter. Jeg mindes med Glæde, at det ærede Medlem i sin Tid stemte sammen med mig for at anvende 30 Millioner Kr. til Forsvarsvæsenets Fremme, og det ærede Medlem har i sin Tid været med til at bevilge de berømte 6 store Kanoner. Det er en egen Maade at nedsætte Forsvarsvæsenets Udgifter paa, at han har søgt at saa Kanonerne, længe før vi fik Besættningen. Derfor kan jeg godt forstaa det ærede Medlems Hentydning til Krigsministeren om, at staffe provisoriske Artillerister, som kunde knalde de Kanoner af, som det ærede Medlem har skaffet os. Naar man stiller sig saaledes, er der ikke særlig Anledning for det ærede Medlem til at fremstille sig som en særlig Kampolitiker mod Militarismen, og som en Mand, der har særlig Fortjeneste af at staa fast i Kampen mod Ministeriet i Mod sætning til os andre. Det ærede Medlem talte om Forhandlingspolitik og Forligspolitik. Jeg vil minde det ærede Medlem om hans Fortid. Det ærede Medlem har Vren og Fortjenesten af at bære en af de første, der slog til Lyd for Forhandlingspolitik; men det ærede Medlem maa ikke glemme, at han ogsaa var med til saa hurtigt som muligt at ville forvandle denne Forhandlingspolitik til en Forligspolitik, hvor andre ærede Medlemmer ikke have kunnet følge det ærede Medlem. Vi have hørt de store Ord af det ærede Medlem om at rive Fæstningen ned; den staaer desværre som en sorgelig Rendsgerning; men at samle et Flertal i begge Rigsdagens Afdelinger til i Forening med Regeringen at rive den ned, det er jeg bange for, at det ærede Medlems Kræfter ikke ville strække til ved, det vilde glæde mig, hvis det ærede Medlem kunde anvise os en Vej, ad hvilken man skulde komme til at udføre det Stykke Arbejde. Den ærede Rigsdagsmand optraadte paa en noget affejende Maade overfor det ærede Medlem fra Nørresundby (Lutein). Jeg skal ikke tage det ærede Medlem fra Nørresundby i Forsvar, det kan han selv gøre, men det forekommer mig, at det var en mærkelig københavnsk Betoning, som det ærede Medlem fra Røge lagde i sine Udtryk, naar han stemplede det ærede Medlem fra Nørresundby som en Mand, der mere forstod

sig paa Kvægaavl end paa Jisseri. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem fra Røge særlig forstaaer sig paa Jisseri, men jeg vil sige, at selv om man tager Ordet Jisseri i den Forbindelse, som det ærede Medlem tog det i Gaar, saa nytter det jo ikke, at man er en udmærket Jisser, naar man dog er udsat for den Misik, at der stadig løber døde Torst i ens Garn. Jeg mener derfor, at det ærede Medlem ikke skal tale i saa stærke Ord over for sine Kolleger her i Salen. Jeg tror ikke, at den ærede Rigsdagsmand i den Grad har Fortjenste af at have staaet paa et særlig fast konstitutionelt Standpunkt overfor den høje Regering. Jeg ved, at paa de Indstillinger, der forelaa fra Finansudvalget i forrige Samling, har jeg angaaende Spørgsmaal om de konstitutionelle Forhold i alt væsentligt fulgt det ærede Medlem. Det ærede Medlem har ikke med Hensyn til de konstitutionelle Spørgsmaal indtaget noget Særstandpunkt, der er værd at nævne, fra de Medlemmer, der staa paa samme Side som jeg. Jeg er ikke blind for, at Forhandlingspolitikken ogsaa i denne Samling vil have sine stærke Modstandere, og at Modstanden imod Forhandlingspolitikken kan komme fra flere end een Side, men jeg er af den Ansættelse, at Forhandlingspolitikken er den eneste gørlige og eneste fornuftige Politik for Oppositionen at føre ogsaa i Fremtiden, og jeg for mit Bedømmende tager ikke i Betænkning at opfordre ærede Medlemmer til at fortsætte Forhandlingspolitikken, selv om man ikke opnaar saa store Resultater som ønskeligt. Det er dog ikke ubekendt for nogen, at det Tal bliver større og større i Landet, ogsaa indenfor Højre, der betragter provisoriske Tilstande som en Ulykke for Samfundet, som en Ulykke for Fædrelandet og som en Ulykke for vor Forsætning, og i samme Grad, som dette Tal øges her i Landet, og i samme Grad, som denne Ansættelse slaar igennem baade i Folketinget og i Landstinget, at provisoriske Tilstande indeholde den største Fare for vort Lands og vort Folks fremtidige Udvikling, saa er det mit Haab, at den Dag skal komme en Gang, da der ved Forhandlingspolitikken skal indtræde en saadan Forstaaelse imellem Folketinget og Landstinget, at man kan bringe Statskibet ind i normal Gænge. Derfor det ikke sker ad den Vej, saa ønsker jeg ingen anden Vej, og det ærede Medlem fra Røge har ikke anvist nogen sikrere Vej. Derfor, trods det ærede Medlems Modstand mod Forhandlingspolitikken og trods det ærede Medlems Ringægt for de Lovforslag, der tages under Behandling, saa anser jeg det for den naturligste og rig-